

ዐራት ትፍጽምት ያለው ግጥም

፬

ድብር ባለበት ቀን ጭጋግ በለበሰ
 ያ ክፉ ጅብ መጣ እያነካከሰ
 አህያዩ ጠፍታ ስፈልጋት ውዩ
 ቤት ልመለስ ነበር ጠፍታ ትቅር ብዩ
 ‘ግን ያ ክፉ ሽባ ያገኛት እንደሆን
 ጸጸቱ አይወጣልኝ መቸውኑም ቢሆን...’
 ብዩ ተከትየው ዱር-ለዱር ስንዝ
 ሜዳና፣ ተራራ፣ ሸለቆና፣ ወንዝ፣
 ወጣሁኝ፣ ወረድኹኝ፣ ያንን ሁሉ በግሬ
 ሌቱም ጨለመና ስኳትን አድሬ
 ጥዋት ቤት ስገባ በድካም ሰክሬ
 ያች ሓፍረተ-ቢሷ ቆማለች ከበሬ!
 “ወየት አባሽ አደርሽ?” ብዩ ተናድጄ
 ገለጥኟት በያዝኩት ዱላ በቀኝ እጄ
 “አረ አንተው የት አደርክ?” ብላ ተገልብጣ
 አሽቀነጠረችኝ ወደ ኋላ ረግጣ።
 “አረ! እንዲህ ናትና...” ብዩ ተነስቼ
 ድብን ላረጋት ስል ሽጉጤን አውጥቼ፣
 “ተው እኮ ምን ነካህ፣ ጤናም አይደለህ?
 ጅብዱ ሊባል ነው ወይ አህያህ ገድለህ?”
 ብላ በመገረም ዓይኖቿን አፍጥጣ
 ትጠይቀኝ ጀመር ደፋሯ፣ ዓይን አውጣ፤
 “እስኪ ምን በደልኩህ በዚህ በማለዳ
 “የምታወርድብኝ የዱላህን ናዳ?
 “ቤቱን ዘግተህ ሄደህ፣ መግብያም አጥቼ
 “ስጠብቅ አድሬ፣ ከውጭ ተጎልቼ
 “የትም ስትሰክር፣ ስትዞር አድረህ
 “አረ ለመሆኑ ምን ዓይነት ሰው ነህ?
 “ምንም ሳትጠይቅ ጉዳይ አስለህ
 “እንዲያው መማታቱ ማለዳ መጥተህ
 “እንዲህ ያለ በደል ሰውም አይሰማህ።
 “ጎረቤት ይፍረደው ዘመድ ይሁን ባዳ
 “ምክንያትም ካለህ ዘርዘርና አስረዳ...”



“ዝም በዪ ለፍላጊቲ፣ ሰማሁልሽ በቃ
 “ልደባልቅሽ ነው ካፈርና ጭቃ
 “አንድም ቃል አይውጣሽ፣ አፍሽንም ዝገው
 “ፈጣሪን ከልብሽ ይቅርታ ጠይቂው።
 “ጌታሽን በእርግጫ ከሆዴ መትተሽ
 “ደግሞ መሞጣሞጥ፣ ፍጹም አልለቅሽ!
 “እኔ ቆርጫለሁ፣ አልቆልሻልና
 “ቶሎ ተዘጋጂ ንስሐ ግቢና...”
 ብዩ አቀባበልኩት፣ ሽጉጡም ጎረሰ
 የመሞቻዎ ቀን ዕለቱ ደረሰ
 ወስጄ ደገንኩት ከግንባሯ ላይ
 አይገድለኝም ብላ ዓይን-ዓይኔን ስታይ
 የመሞቻዎ ቀን በእርግጥ ደረሰ
 ቃታውን ስስበው ግንባሯ ፈረሰ
 ጥይቱ ገባና ወደ አንጎሷ ውስጥ
 አጨማለቀልኝ አርጎ ፍርጥርጥ።
 ወድቃ፣ ተንፈራፍራ፣ ከእግሮቼ በታች
 በቃት አህያየ ወድያውኑ ሞተች።



እስቲ ምን ይባላል እኔው ከምገድላት
 ከዚያው ከዱር ጠፍታ ያ ጅብስ በበላት!
 ዓርፌ፣ ተኝቼ ከአልጋየ ባደርኩኝ
 ተራራ፣ ሸለቆ፣ ባልተንከራተትኩኝ!
 ምንኛ ዕድለኛ፣ ጤና ሰው በሆንኩኝ!
 ሌቱን ሙሉ ስዘር ድካሜ እንዲያ በዝቶ
 እግሬ፣ አውራ ጣቴ ዕንቅፋት ተመትቶ
 ማለዳም በእርግጫ ሆዴ ተነርቶ
 በዚያች በገጣባ፣ ጀርባዎ ድሪቶ
 ምላሷ ሾለብኝ ወጣ ተዘርግቶ
 በእርሷስ የተነሳ አልታደልኩም ከቶ!
 አሁን ከበራፌ ጥንቧ ተጎልቶ
 ቶሎ ካልተጣለ ጫካ ተጎትቶ
 ጉዴ ሊፈላ ነው ሰፊር ሁሉ ገምቶ...
 ይህ የመሰለ ጉድ እስኪ ከየት መጣ?
 አያድርስባችሁ እንዲህ ያለ ጣጣ
 መዓት ነው ዘንድሮ፣ አረ ጉዴ ወጣ!



ገ/አ. ጎርፉ።